ב"ה • ערב שבת־קודש פרשת ויחי • י"ג בטבת ה'תשס"ט, שנת הַקהֵל • 9.1.09 • הגיליון השבועי לכל יהודי • גיליון מס' 1149

שיחת השבוע

חב"ד יוצא לאור על־ידי צעירי־אגודת־חב"ד - המרכז • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף־יצחק אהרונוב

להשלים את המלאכה

התברר שהעוצמות של העם היהודי קיימות בו במלוא עוזן, והן רק ממתינות לקריאה ולמנהיגות שתעורר את נקודת האמונה הטמונה בלב כל יהודי

מערכה מול האוייב העזתי חושפת את העוצמות המיוחדות של העם היהודי ואת רוח מסירות־הנפש, שנדמה היה כי דעכה במרוצת השנים. אנו רואים את הנכונות של חיילי צה"ל, בסדיר ובמילואים, להיכנס לרצועת עזה, לזירות הקשות והמסוכנות של מנהרות, מטענים, מלכודות, מתאבדים, ואיננו יכולים שלא להתפעל.

בדרך־כלל מקובל שרק שיעור מסויים מקרב אנשי המילואים מגיע בפועל לזימונים. כאן הייתה ההתייצבות מלאה. רבים שלא זומנו פנו מרצונם וביקשו להתנדב. וכדאי לזכור שמדובר בבעלי משפחות, אבות לילדים, אנשים שיש להם בית ומקום עבודה. הם יודעים שזו מלחמה, שעלולים גם שלא לשוב ממנה (יגן ה' על כל אחד ואחד מהם), אבל רוח מסירות־הנפש גברה על כל השיקולים האלה.

רפיסות לא־מייצגת

זה אותו עם שבימים כתיקונם נראה מפונק ובכייני. זו אותה חברה שאויבינו דימו כי היא מתפוררת. הם סברו שהעם היהודי איבד את הנכונות להילחם, והוא מוכן לסגת ולוותר תמורת שקט מדומה. כנגד זה הם טיפחו את מיתוס ה'שהידים', חינכו צעירים להתאבד כדי להרוג אחרים, ונטעו בלב בני־עמם תחושה שאם אך יהיו נחושים לסבול ולהתייסר, יכניעו את היהודים העייפים והרגישים לכל פגיעה.

המנהיגות וכלי־התקשורת תמכו, בהתנהגותם, בתחושה הזאת. הגמגומים מצד אחד ואיומי־הסרק מצד שני. הלחץ התקשורתי הבלתי־פוסק להיכנע לתביעות החמאס ולשלם 'כל מחיר' תמורת גלעד שליט. ההשלמה עם מציאות שבה ערים ויישובים נתונים לאורך שנים להתקפות טילים בלתי־פוסקות. אמירות ש'אין פתרון צבאי' לטרור, אלא חייבים 'לדבר' עם המרצחים.

ופתאום בא הרגע, אולי בגלל הבחירות המתקרבות, שהמנהיגות חשה כי אי־אפשר להבליג עוד. ברגע שהיא קמה ואמרה דברים ברורים, היא מצאה מאחוריה עם נחוש כברזל. ברגע שהוחלט לצאת למערכה, התברר כי העם כולו מגוייס למערכה ומוכן לסבול ולספוג ככל שיידרש, ובלבד שהמשימה תושלם עד תומה.

זה מוכיח שני דברים. עד כמה רפיסותן של הממשלה והתקשורת אינה מבטאת באמת את רוח העם; ושהעוצמות של העם היהודי קיימות בו במלוא עוזן, והן רק ממתינות לקריאה ולמנהיגות שתניף את הדגל הנכון; מנהיגות שתעורר את נקודת האמונה הטמונה בלב כל יהודי.

תנו להם לנצח

במערכה הזאת מסתמנת עוד נקודה מעודדת – הפוליטיקאים מניחים לאנשי הצבא לעשות את מלאכתם. זה היה מקור כל הצרות בעבר, שהמדינאים כבלו את ידיהם של אנשי הביטחון והכניסו שיקולים פוליטיים למערכת קבלת ההחלטות. על־פי התורה, בענייני ביטחון קובעים אנשי הביטחון, כשם שבענייני רפואה קובעים רופאים.

קשה היה שלא להתרגש מקריאתה של האם השכולה, אימו של החייל דביר עמנואלוף הי"ד, ההרוג הראשון במלחמה הזאת. היא ביקשה ממקבלי ההחלטות רק דבר אחד: "תנו לצה"ל לנצח. הניחו לחברים של דביר להשלים את המלאכה עד תומה". זו הייתה תחינתה, בתוך הכאב האישי הנורא שהיא שרויה בתוכו, כי היא יודעת שזה הדבר הנכון, ושלשם כך מסר בנה את נפשו.

מתקבל הרושם שצה"ל יודע את מלאכתו ואינו שבוי בסממאות־סרק ובתאוריות שמערבבות שיקולי ביטחון ופוליטיקה. מפקדי צה"ל מדברים מעט ועושים הרבה. לא תשמעו מהם את האמירות המטופשות 'אין פתרון לטרור', שכבלו את ידינו זמן רב. כשם שידעו להכניע את הטרור ביהודה ובשומרון, כך הם יודעים מה צריך לעשות כדי למגר את כוחות הרשע ברצועת עזה. אם רק יאפשרו להם לעשות את מלאכתם, ולא יעצרו אותה באמצע, יהיה ה' עמם ונצליח להכות את אויבינו ולהסיר את האיום מעל ראשנו. רק תנו להם לנצח.

יש חדש

התחזקות רוחנית

ועד רבני חב"ד פרסם קריאה להוסיף בימים האלה בקריאת פרקי התהילים: כ, כב, סט וקנ. כמו־כן הציבור נקרא להוסיף בצדקה, ובמיוחד לזכותם של החיילים המוסרים את נפשם. הרבנים גם קוראים להרחיב את הפעילות במבצע תפילין, שסגולתה להרתיע את אויבי ישראל.

חיילים בחזית

צעירי־חב"ד מקיימים סדרת פעילויות לנוכח הלחימה ברצועת עזה. מנהלי בתי־חב"ד וצוות הפעילים נשארו בעריהם, למרות מטר הטילים, והם עוסקים בעידוד רוחם של התושבים ובהגשת הסיוע הנחוץ. המחלקה לסיוע לנפגעי הטרור מאמצת את בני המשפחות שנפגעו במתקפת הטילים, ומסייעת להם בכל הנדרש. פעילי חב"ד גם מקיימים שורה של פעילויות גם לחיזוק רוחם של חיילי צה"ל, על־ידי הנחת תפילין, חלוקת אלפי ספרוני תהילים והגשת מיני מאפה ושתייה.

השלוחות מתכנסות

כמאתיים וחמישים שלוחות חב"ד ברחבי הארץ מתכנסות השבת במלון **ניר־עציון**, לשבת מאחדת ומחממת. השלוחות, שיצאו עם בעליהן להפעיל בתי־חב"ד ברחבי הארץ, יקיימו בשבת התוועדויות וסדנאות בעניינים הקשורים לעבודתן המיוחדת. בכינוס יתקבלו החלטות להגברת הפעילות להפצת התורה והחסידות בקרב ציבור הנשים בארץ. את הכינוס מארגן אגף הסניפים בצעירי־אגודת־חב"ד.

משפחת שיקופיצקי 5

הופיע הספר החמישי בסדרת **משפחת שיקופיצקי**. סיפורים מצויירים לילדים, שכתבה וציירה **שפרה גליק**. הוצאת **פלדהיים**. טל' 704120־700־1.

זמני השבוע

	ירושלים	תל־אביב	חיפה	באר־שבע	אילת	ניו־יורק
כניסת השבת	4:17	4:31	4:21	4:36	4:38	4:28
צאת השבת	5:33	5:34	5:32	5:36	5:38	5:21

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר־חב"ד 60840
טל' 072־2770100 • **פקס** 03־9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

אותו מלאך, אותה הגנה

כשאר הביא יוסף את שני בניו, מנשה ואפרים, לפני יעקב כדי שיברכם, בירך אותם יעקב: "המלאך הגואל אותי מכל רע יברך את הנערים... וְיִדגו לרוב בקרב הארץ". יעקב בירכם, שאותו מלאך שגאל אותו והצילו, הוא שיברך את הנערים. מדוע הדגיש יעקב שהמברך יהיה אותו מלאך שגאל אותו דווקא?

יעקב נזקק להגנה ולסיוע של המלאך בהתמודדות שלו עם לבן הארמי. טענתו של לבן הייתה: "הבנים בניי". הוא היה מוכן לקבל את העובדה שיעקב עצמו מתנהג שלא כמקובל בחרן, אבל תבע שהילדים יהיו 'בניי', ילכו בדרכו (של לבן) ויאמצו את תפיסת־העולם ודרך ההתנהגות של חרן.

לא מדובשך ולא מעוקצך

לבן טוען שאי־אפשר לגדל ילדים בחינוך על טהרת הקודש, אלא חייבים להכניסם כבר בגיל הרך לענייני הפרנסה, ולהחדיר בהם את ההנחה שעוד בהיותם ילדים עליהם לחשוב על מקצוע ואפיקי פרנסה. איך אפשר שילד יהיה שקוע כל־כולו בענייני תורה וקדושה בלי לדאוג ממה יתפרנס כשיהיה גדול.

על כך אמר ללבן המלאך של יעקב: "הישמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע". המלאך אומר לו: "לא מדובשך ולא מעוקצך". אל תדאג לפרנסתם של הילדים האלה ואל תתערב בדרך חינוכם. הקב"ה, שזן ומפרנס את העולם כולו, ודאי ימצא דרך לפרנס אותם בעתיד, וחלילה להם מלאמץ את תפיסות־העולם של חרן.

חינוך טהור

בברכה הזאת בירך יעקב אבינו גם את בניו של יוסף. אף הם גדלו והתחנכו במצרים, ערוות הארץ, ונזקקו לסיוע מיוחד שלא יספגו את השקפת־העולם המצרית. לכן בירכם יעקב שאותו מלאך שהגן עליו בחרן – "יברך את הנערים", ואף בניו של יוסף יתחנכו בחינוך הראוי לשבטי־ישראל.

חז"ל מלמדים אותנו על חשיבות החינוך הטהור של ילדי־ישראל, 'הבל שאין בו חטא'. הדבר מטיל אחריות כבדה על ההורים והמחנכים, לוודא שאכן הילדים מקבלים חינוך טהור, בלי שיחדרו לתוך עולמם תפיסות־העולם הרוֹוחות במדינה שהם חיים בה.

אצטלה של יראת־שמים

היצר הוא, כידוע, אומן במלאכתו, ואינו בא אל יהודי ירא־שמים בהצעה ישירה לפגוע בחינוך הילדים. לכן הוא מתעטף באצטלה של יראת־שמים וטוען שצריכים להבטיח את פרנסתם של הילדים וללמדם מקצוע. היצר אף מסתמך על מאמרי חז"ל בדבר הנחיצות שהאדם ילמד את בנו אומנות וכדומה.

אבל מאחורי הטענות האלה מסתתר יצר הרע. אכן, חז"ל הורו לאב ללמד את בנו אומנות, אבל הדבר נעשה בגיל מבוגר, כאשר האדם כבר עומד סמוך לזמן שבו עליו לפרנס את עצמו ואת בני־ביתו, אך בגיל הרך היה הילד והנער שרוי כל־כולו באווירה טהורה של תורה וקדושה. חינוך כזה הוא המבטיח שהילדים יגדלו יהודים בריאים, וההורים ירוו מהם נחת אמיתית בגשמיות וברוחניות.

(תורת מנחם כרך כב, עמ' 102)

ביקש לגלות

"האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים" (בראשית מט,א). אמר רבי שמעון בן־לקיש: ביקש יעקב לגלות את קץ הימין ונסתלקה ממנו שכינה.

(פסחים נו,א)

גילוי הקץ מבטל את הגלות

למה לא הניחו ליעקב לגלות את הקץ? משום שלו היו בני־ישראל יודעים את קץ הגלות, לא היו מרגישים עוד כל־כך את כאב הגלות והגלות לא הייתה נחשבת עוד גלות.

(שפת אמת)

עצבות דוחקת

בשעה שחזה יעקב את הצרות שיבואו על בני־ישראל ערב הקץ, בימי 'עקבתא דמשיחא', אפפה אותו עצבות, ואין השכינה שורה מתוך עצבות. לכן נסתם ממנו זמן גילוי הקץ.

(רבי נפתלי מרופשיץ)

לבקש את הקץ

כשם שיעקב ביקש לגלות את הקץ, כך עלינו לרצות ולבקש שיהיה גילוי הקץ, כפי שאנו אומרים בכל יום בתפילה: "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח"; "ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים".

(לקוטי שיחות)

רצה להקל

יעקב אבינו השתוקק לגלות לבניו את הקץ, כדי להקל עליהם לשאת את עול הגלות ואת ייסוריה, אך מן השמים רמזו ליעקב שאין להקל בכך.

(רבי בונם מפשיסחה)

לא לעכב

כאשר מייחלים לגילוי הקץ ולביאת המשיח, עצם הדבר מעורר ומזרז שבאורח־חייו של האדם לא יהיה שום דבר שעלול חס ושלום לעכב את הגאולה, אלא אדרבה, הוא יוסיף בתורה ובמצוות, כדי למהר ולזרז את ביאת משיח־צדקנו.

(הרבי מליובאוויטש)

לדאוג לכל יהודי

בזמן הזה של עקבתא דמשיחא ממש חובה על כל יהודי לדרוש בטובת זולתו, בין זקן בין צעיר, ולעוררו לתשובה, כדי שלא יצא מכלל ישראל שיזכו לגאולה שלמה.

(היום־יום)

אמרת השבוע

למחול מיד

החיד"א מספר כי שמע מרבי חיים בן־עטר, בעל 'אור החיים', שיהודי עשיר, תקיף ומקורב לשלטונות, זלזל פעם אחת בכבודו של תלמיד־חכם. פנה אליו ה'אור החיים' בבקשה שימחל לעשיר וישלים עמו.

השיבו החכם: "מיד לאחר המעשה מחלתי לו". ונימק את פשר המחילה המהירה: "נאמר בזוהר כי חטאיהם של ישראל מכבידים על כנפי השכינה. אם־כן, כל רגע ורגע שלא אמחל לעוון האיש הזה, הרי יש צער לשכינה מההכבדה הנוספת שנגרמה בגללי. לכן מיהרתי למחול לו, ובזאת מנעתי צער מהשכינה".

ה'אור החיים' נהנה מאוד מהדברים, והחיד"א מציין כי דרך זו היא יסוד בעבודת ה'.

הצדיק והמושל

סבל רב סבלו יהודי ירושלים מהמושל האכזר, שהציק ללא הרף לתושבים היהודים ועשק את כספם. מפעם לפעם היה מכריז על עוד גזֵרה, ואוי לו למי שלא קיים את פקודתו. פקידיו היו סובבים בין חצרות היהודים, לוודא שאכן הם ממלאים את ציוויו, ומי שנמצא מפר את הציווי, אחת דינו להיענש עונש קשה.

בימים ההם התגורר בירושלים הצדיק המקובל רבי שלום מזרחי שרעבי. רבי שלום היה ידוע בצדקתו הגדולה, ופעמים רבות גונן על אחיו בעזרת כוחותיו הקדושים.

בוקר אחד נודע על גזֵרה חדשה של המושל: 'מס קבורה'. בני־משפחתו של נפטר נדרשו לשלם סכום גבוה, שהיה למעלה מיכולתם של יהודי ירושלים העניים ברובם.

למושל הייתה דרך נוחה לפקח בעצמו על קיום הגזֵרה החדשה. ביתו עמד בדיוק על אם הדרך העוברת לבית־העלמין, ולא היה אפשר לעבור שם בלי שיבחין במסע ההלוויה.

באותם ימים נפטרה אישה צדקת מנשות ירושלים, אולם היא הייתה ענייה מרודה, ובידי יורשיה לא היה מאומה לשלם את 'מס הקבורה'. קבורתה התעכבה אפוא, ובני־המשפחה לא ידעו מה לעשות.

בצר להם פנו בני המשפחה אל רבי שלום שרעבי. הצדיק ענה להם בתוקף אל להם לחשוש. עליהם לערוך את ההלוויה כדת, ולא לשית את ליבם לגזֵרת המושל.

בני המשפחה החלו במסע ההלוויה עד שהגיעו קרוב לביתו של המושל. המושל ידע כי לא שולם המס בעד קבורתה של האישה הזאת. הוא קרא לעברם מחלון ביתו: "שלמו מיד, ואם לאו אטיל עליכם עונש מר".

המלווים נבהלו מאוד, אך רבי שלום שרעבי הורה להם להמשיך במסע ולא לעצור. כשראה זאת המושל ציווה על חייליו לעצור את ההלוויה, להכות את המלווים ולקחתם למעצר.

המושל עצמו הוציא את ראשו מבעד לחלון כדי להשקיף על המתרחש. החלון היה מסורג, והמושל תחב את ראשו בין הסורגים. מבטו נפגש בדמותו האצילית של רבי שלום שרעבי. באותו רגע הביט בו הצדיק ולפתע התרחש דבר מדהים: סורגי הברזל נעו אט־אט ממקומם והמֵרווח ביניהם נעשה צר יותר ויותר, עד שהמושל כבר לא היה יכול להוציא מהם את ראשו...

חיילי המושל שעמדו לעצור את מהלך ההלוויה הבחינו פתאום במה שאירע למושל, ורצו אל הבית, להגיש לו סיוע, אך כל מאמציהם היו לשווא. במהרה הבינו כי רק תפילת הצדיק רבי שלום היא שיכולה לפתוח את סורגי החלון ולהציל את אדונם. בקול נכלם ומיואש קרא המושל וביקש מהצדיק להתפלל עליו.

נשא הצדיק את עיניו ואמר, כי אם יבטיח המושל לבטל לגמרי את גזֵרת 'מס הקבורה', יתפלל עליו. באין־ברירה נאלץ המושל להסכים, ואז שבו סורגי הברזל וחזרו למקומם, והמושל הצליח לחלץ את ראשו.

היהודים הודו לה' על הנס, ההלוויה נמשכה והאישה נקברה ללא הפרעות.

גם אחרי המקרה הזה, שהותיר חשש בלב המושל מפני כוחו של רב היהודים, לא נטש את שנאתו ליהודים, וקיווה למצוא דרך להציק להם בלי שייוודע כי הוא עומד מאחורי המעשה.

ההזדמנות הגיעה. אחד מחכמי ירושלים קנה לכבוד חג הפסח מצנפת חדשה, שהייתה מעוטרת בפסים ירוקים. קנאי מוסלמי ראה זאת והחליט כי השימוש בצבע הירוק מבזה את האִסלאם. הוא התנפל עליו והפילו ארצה, לקח את כובעו ופנה לבית המושל כדי להוכיח לו שהיהודים פגעו באמונתם.

החכם שהוכה סיפר את אשר אירע לחבריו. דאגה רבה אפפה את כולם, כי הבינו שלפניהם עלילה חדשה. ניגשו אפוא אל הצדיק רבי שלום שרעבי, לבקש את עצתו. אמר להם הצדיק: "אל תחששו, לכו לבתיכם ועשו את החג בשמחה. ה' יגן עלינו שלא יאונה לנו כל רע".

באותו יום חלתה לפתע בתו היחידה של המושל. דאגתו לשלום בתו הייתה עכשיו בראש מעייניו, והוא זימן אליו את טובי הרופאים, אולם במהרה אמרו הרופאים נואש ולא ידעו כיצד לעזור לחולה.

כשאפסו הסיכויים להציל את הבת בדרך הטבע, הציע אחד מיועצי המושל לפנות אל רבם של היהודים, הצדיק רבי שלום שרעבי. פני המושל התכרכמו. הלוא בשעה זו הוא חורש רעה על היהודים, וכיצד יפנה לבקש את עזרתו של הצדיק היהודי. אך מצב בתו הגוססת לא הותיר לו ברירה והוא החיש את נאמניו לקרוא לצדיק שיבוא מהר לביתו.

המושל קיבל את רבי שלום שרעבי בכבוד ובהכנעה, והביאו לחדר הבת החולה. אך החל הצדיק בתפילה, השתנו פני הבת לטובה, ובתוך כמה שעות התאוששה, עד שנתרפאה כליל. שמחתו של המושל לא ידעה גבול, והוא נשק את ידיו של רבי שלום, ושאל: "כיצד אוכל לגמול לך על שהצלת את חיי בתי היחידה?!".

הביט בו הצדיק במבט נוקב ופנה אליו גם הוא בשאלה: "האם תחדל מלהציק ליהודים?! הלוא רק בגלל מעשיך חלתה בתך!".

המושל נבוך, כי לא ציפה לאמירה מפורשת כל־כך, אולם הבין כי מהצדיק אי־אפשר להסתיר דבר. הוא הביע חרטה על מעשיו והבטיח כי לא יוסיף לפגוע ביהודים. אחר־כך הוציא את מצנפת החכם, ומסרה לרבי שלום כדי להחזירה לבעליה.

לומדים גאולה | מאת מנחם ברוד

חישובי קיצים

זמן הקץ, כלומר, זמן הגאולה, הוא מן הדברים המכוסים והנסתרים. יעקב אבינו ביקש לגלות את הקץ, ונסתלקה ממנו השכינה (פסחים נו,א). הגמרא (סנהדרין צז,ב) גם אומרת: "תיפח עצמן של מחשבי קיצין", וכך פסק הרמב"ם להלכה (הלכות מלכים פי"ב ה"א): "לא יחשב הקיצין".

אחד ההסברים להעלמת הקץ הוא, שאילו היה הקץ נאמר בפירוש, לא היה אפשר לזרז את הגאולה, אלא היא הייתה חייבת לבוא במועד שנקבע ולא קודם לכן. לכן אין רשות לגלות את הקץ, ומכיוון שהוא לא נתגלה בעולם הזה, אין הוא מכריח את המציאות, וכך הדבר נתון בידנו.

לעורר תקווה

אולם בפועל אנו מוצאים שפע רב של קיצים בתורה. באותה סוגיה בגמרא שבה נאמר "תיפח עצמן של מחשבי קיצין", מובאים כמה וכמה קיצים. כמו־כן הובאו קיצים בספרי גדולי ישראל בכל הדורות. יתרה מזו, הרמב"ם עצמו, שפסק: "לא יחשב הקיצין", עורך חשבון של קץ (ב'איגרת תימן')!

את ההסבר יש למצוא בנימוק הגמרא: "שהיו אומרים, כיוון שהגיעה עת הקץ ולא בא, שוב אינו בא". מכאן נראה שסוגיית חישובי הקיצים אינה חד־משמעית, אלא תלויה בנסיבות: כשיש חשש שקץ שלא יתגשם יערער את האמונה – הדבר אסור; ואולם כשיש צורך לעורר בעם תקווה לגאולה, הדבר מותר.

קרובים לקץ

הרמב"ן (ספר הגאולה, השער הרביעי) מביא כמה טעמים לגילוי קץ לפי חישובו. תחילה הוא אומר שהאיסור הוטל רק על הדורות הראשונים, שהיו רחוקים מן הגאולה, ולו היו מגלים אז את הקץ, היה הדבר גורם חלישות בעם־ישראל. אולם מאחר "שאנחנו קרובים מהם לקץ... אולי בטלה הגזֵרה שנגזרה עליו להעלים אותו". עוד הוא אומר, שגילוי הקץ נאסר כאשר הדבר עלול להכשיל את הרבים, ואילו הקץ שהוא מגלה יש בו לחזק ולהביא "תוספת טובה ונחמה". לבסוף הוא מציין כי האיסור הוא רק כאשר אומרים קץ בצורה ברורה ומוחלטת, שזה דבר שרק נביאים רשאים לאומרו, אבל הקץ שהוא כותב, נאמר באופן של "דברי שמא ואפשר" ולא כדבר ודאי ומוחלט.

האברבנאל (מעייני הישועה, מעיין א, תמר ב) סבור, שחז"ל גינו את מי שמחשב את הקץ על־פי הכוכבים והמזלות, "אבל לא גינו חכמים בדבריהם מי שיחקור ויבין את הקץ מתוך דברי הנביאים ומדברים ברוח־הקודש, כי כה היה משפטם כל הימים לתת אותות ומופתים לדור שבן־דוד בא בו". לעצם העניין הוא טוען, שהשאיפה לדעת את הקץ מבטאת תשוקה אמיתית ונכונה לביאת המשיח, ולכן מצאנו בגמרא שכאשר אליהו הנביא התגלה למי מחכמינו, היו שואלים אותו מתי יבוא המשיח. עוד הוא אומר כי הקץ נסתם מהדורות הראשונים, אבל כאשר מתקרבים לזמן הגאולה – "יפתח ה' את אוצרו הטוב, והעם ההולכים בחושך... יראו מה שלא ראו הראשונים".

רבי מאיר־ליבוש מלבי"ם (מחבר פירוש מלבי"ם על התנ"ך) הביא על כך משל מילד שאביו לקחו עמו במסעו לעיר הירידים לייפציג. כשאך יצאו מעיר מגוריהם, והילד התחיל לסבול את טלטולי העגלה, שאל את אביו מתי כבר יגיעו לייפציג. גער בו האב: 'מה אתה שואל שאלה של שטות'. יום אחד, אחרי נסיעה ממושכת, שאל האב את העגלון אם הם כבר קרובים לייפציג. התפלא הילד: 'הרי אמרת שזו שאלה של שטות?!'. צחק האב: 'כשאך יצאנו לדרך זו הייתה שאלה של שטות, אך עתה השאלה במקומה עומדת'. כך סיים המלבי"ם: "ודאי בתחילת הגלות אסרו חז"ל לחשב קיצים... אבל כעת, שאנו עומדים כבר תחת 'לייפציג', שפיר מותר וראוי לשאול שאלות כאלה" (הובא ב'אם הבנים שמחה', פרק ב, סימן כא).

חיים יהודיים

לוחמה פסיכולוגית כנשק מכריע

הד"ר שלייפר: "הלוחמה הפסיכולוגית מופיעה בתנ"ך"

בתחילת המערכה ברצועת עזה התפרסמה בתקשורת הערבית ידיעה שהחייל השבוי גלעד שליט נפגע בהפצצות. גם צה"ל לא טמן ידו בצלחת. בכרוזים שהופצו בעזה הופיעו תצלומי בכירי החמאס, לצד תצלומי בתיהם או מכוניותיהם. "הכרוזים האלה גרמו לאנשי החמאס לחוש חשופים ולחשוש לחייהם", אומר הד"ר **רון שלייפר**, מטובי המומחים בישראל בתחום הלוחמה הפסיכולוגית, מרצה בכיר במרכז האוניברסיטאי באריאל ובאוניברסיטת בר־אילן.

"לוחמה פסיכולוגית היא אחד מכלי־המלחמה החשובים ביותר", הוא מסביר. "המאמצים להשפיע על נפשו של האויב יעילים לא פחות מפגיעה פיזית בו. הלוחמה הפסיכולוגית מפעילה לחץ על האזרחים או אנשי הצבא, והם מצידם לוחצים על השלטון או על ראשי המערכת הצבאית להיכנע".

ה'מת' קם לתחייה

"ישראל", הוא מציין בצער, "ממעטת להשתמש בלוחמה פסיכולוגית, ואילו הערבים משתמשים בה שימוש רחב. למשל, במלחמת לבנון השנייה טענו הערבים כי ישראל עושה טבח המוני, ושידרו תמונות של מסעי הלוויות רבים, רובם מבויימים. הכחשות הדוברים הישראלים נשמעו פתטיות מול התמונות. רק כאשר צה"ל הפיץ סרטון שצולם ממזל"ט, ובו נראה לפתע ה'מת' נופל מהאלונקה באמצע מסע ה'הלוויה', קם, מכה נמרצות את נושאי האלונקה ואז חוזר לשכב עליה – התמונה התאזנה מעט".

השימוש של הערבים בלוחמה פסיכולוגית הוא שהביא את הד"ר שלייפר לתחום. בראשית שנות השמונים שימש מדריך תיירים. "נחשפתי אז לשיטות הפעולה של מורי־דרך ערבים, שליוו קבוצות תיירים מחו"ל והציגו לפניהם את העמדה הערבית. רציתי לבדוק איך ישראל מגיבה, ומצאתי שכמעט אין התמודדות של ממש", הוא אומר.

חבר מהישיבה

הוא החל להעמיק בנושא וכתב עליו דוקטורט. במהלך העבודה פגש חבר שלמד עמו בישיבת נחלים, ששימש מפקד היחידה ללוחמה פסיכולוגית בצה"ל. "הצטרף אלינו", הציע החבר. "זו הייתה יחידה קטנה ומסוּוגת, שפעלה באמצעים מועטים וניסתה לעשות את הבלתי־אפשרי", הוא מספר.

בהרצאותיו הוא מדגיש שהלוחמה הפסיכולוגית מצויה כבר בתנ"ך. "לדוגמה, גדעון במלחמתו במדיינים השתמש באפקטים של רעש ומהומה, כדי להבהיל את צבא האוייב העדיף במספרו. גם הכוהן 'משוח המלחמה' פעל להרים את מורל החיילים היוצאים לקרב".

ערעור הרוח

לדבריו, במערכה הזאת צה"ל משתמש שימוש רב בלוחמה פסיכולוגית. לצד הטלת כרוזים, הופעלו יחידות מיוחדות שחדרו למערכי התקשורת של החמאס ואף שיגרו הודעות טקסט לטלפונים סלולריים. הפעולות הללו מערערות ערעור ניכר את משטר החמאס.

הד"ר שלייפר מוסיף, כי לוחמה פסיכולוגית מיושמת גם בתחום האזרחי. חברות רבות משתמשות במסרים ממוקדים, שנועדו לשכנע קהלים מסויימים. "רבים סבורים שלוחמה פסיכולוגית ותעמולה לא ישפיעו עליהם. מומחי הלוחמה הפסיכולוגית מביאים בחשבון את ההגנות האלה, ויודעים כיצד להתגבר עליהן. כל אחד ואחד שיבחן את עצמו יגלה עד כמה הוא מושפע", הוא אומר.

מאמינים בביטוח כהלכה
קרנות גמל והשתלמות במסלולים סולידיים
קרנות פנסיה וביטוחי מנהלים
ביטוחי חו"ל בתנאים מיוחדים
ביטוחי בריאות משפחתיים במסלולי חובה וזהב
ביטוח ספרי תורה ובתי כנסת
ביטוחי רכב וביטוחי דירות
ביטוח דתי חרדי ישיר
גפן בס"ד
077-444-7777

המתנה המושלמת להנוכה
החומש המפואר החדש מבוקש בכל בית חרדי וחסידי
מקראות גדולות
מאורי החסידות
מהדורת הלפרן
פירושי הראשונים בתוספת
פירושי גדולי ומאורי החסידות על סדר הפסוקים
ובתוכם:
מאור ושמש • תולדות יעקב יוסף • דגל מחנה אפרים • נועם אלימלך
קדושת לוי • עבודת ישראל • אוהב ישראל • מאור עיניים • פרי הארץ
עם ליקוט מאדמורים ורבנים מזמן הבעש"ט ועד ימינו.
עכשיו בכל החנויות המובחרות, לפרטים טל: 02-6518025, 02-6526315

פינת ההלכה | מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

ניקוי בגד בשבת

שאלה: מה מותר לעשות כדי להסיר לכלוך מבגד בשבת וביום־טוב?

תשובה: אחת מל"ט מלאכות שבת, היא מלאכת 'מְלַבֵּן', שכן במלאכת המשכן היו מלבנים את הצמר והפשתן ששימשו לצורך הירעות. כיבוס בגד הוא 'תולדה' של מלאכת 'מְלַבֵּן'.

בגלל חומרת איסור 'ליבון', טוב לשמור על ניקיון הבגדים, ולהניח בגדים שמקפידים על ניקיונם במקום שמור, שלא ייפלו לארץ ויבואו ליד ספק חילול שבת.

לכלוך שנדבק בבגד, מכל צבע שהוא, מותר להסירו לגמרי רק אם עדיין יישאר ממנו כתם, או אם זה בגד שאין בעליו רגיל להקפיד על ניקיונו. בכל מקרה אסור לעשות זאת בעזרת מים, רוק, חומר־ניקוי כלשהו, מטלית לחה או תרסיס כלשהו, אפילו בכמות קטנה, כי בגד שהתלכלך "שרייתו – זהו כיבוסו". כמו־כן אסור להשתמש באבקת טלק כדי לספוג שומן שנשפך על הבגד.

לכלוך יבש שנדבק לבגד, אם יש בו ממשות – אסור להסירו, מכיוון שבהסרתו הלכלוך מתפורר, ויש בכך משום 'טוחן'. אך אם לכלוך זה הוא ממאכל טחון, כגון בצק או דייסה, מותר להסירו אם יישאר כתם גם לאחר מכן.

לכלוך שלאחר הסרתו לא יישאר כתם בבגד, מותר להסירו (ללא נוזל) רק מבגד שבעליו אינו רגיל להקפיד על ניקיונו מלכלוך כזה. אך אם הלכלוך אינו ספוג בבגד וגם אינו נדבק בו, אין בהסרתו משום איסור ליבון, ולכן מותר להסירו מן הבגד ביד ולא במברשת, נוצה, סיבי צמר־גפן, חוט וכדומה.

מקורות: שבת עג,א. רמב"ם הל' שבת פ"ט ה"י. שו"ע או"ח סי' שב ס"ז וס"ט ונו"כ. שו"ע אדמו"ר הזקן: שא,נו. שב,ידיח,כ־כא. קצות השלחן סי' קטז. ש"ש כהלכתה פט"ו סכ"ד־לב, וש"נ.

קולון הידרותרפי-ניקוי מעיים הדרך לבריאות טובה
האם ידעת שעצירות זה רעל בגוף?
ניקוי המעי הגס הינו טכניקה לטיפול בבעיות בריאות, אשר מקורן במעי הגס ובמניעתן, כגון: עצירות, גזים, קנדידה, תולעים, טחורים, כאבי ראש, עייפות כרונית, מחלות עור, צרבת-ריפלוקס, הכנה לקולנוסקופי, במהלך טיפולים כימותרפיים, פוריות ומונו.
הטיפול כרוך בשטיפה עדינה של המעי ע"י מים סטריליים מיוחדים, וזאת בעזרת ציוד המאושר ע"י רשויות הבריאות המוסמכות ו-FDA.
וההרגשה? הרגשת "מעין עולם הבא" (ברכות נ"ז:)
ההרגשה לאחר הטיפול היא קלילה ונקייה, האנרגיה בגוף עולה ותחושת הכבדות נעלמת.
יעודי! אבחון ממוחשב ע"י צילום הפסולת לצורך המשך הטיפול
המרפאה הירושלמית לטיפולי מעיים
רח' שאול המלך 32 י-ם 02-5819318 www.jerusalem-colonics.com
(הנהלה חרדית) נוסדה ע"י ד"ר לאה מילר Ph.D ו-C.C.T ומאיר מילר C.C.T (מטעם IACT)